

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 13 grudnia 2021 r. – OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH/Direktor na Teritorialna direkcija „Mitnica Płowdiw” przy Agencija „Mitnici”

(Sprawa C-770/21)

(2022/C 138/10)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH

Strona przeciwna: Direktor na Teritorialna direkcija „Mitnica Płowdiw” przy Agencija „Mitnici”

Pytania prejudycjalne

1. Czy należy przyjąć, mając na względzie art. 70 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny w związku z art. 75 ust. 5 akapit pierwszy i art. 75 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891⁽²⁾ z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011, że dla oceny spełnienia przesłanki określonej w art. 70 ust. 3 lit. d) wspomnianego kodeksu – by „kupujący i sprzedający nie [byli] ze sobą powiązani” w związku ze stosowaniem wartości transakcyjnej produktów dla celów celnych w ramach konkretnej deklaracji celnej dotyczącej importu warzyw – istotne są:

- dane dotyczące wzajemnych relacji między stronami w ramach importu produktów i sprzedaży tych produktów na pierwszym poziomie handlowym w Unii Europejskiej – w odniesieniu do trwałych i powtarzających się dostaw produktów tego samego rodzaju, o znacznej ilości i wartości – które wyłączają wniosek o przypadkowości wzajemnych relacji w ramach konkretnego importu stanowiącego przedmiot oceny;
- dane dotyczące faktur wystawionych w odniesieniu do dostaw, zapłaty ceny, zaksięgowania faktur w księgowości i w dziennikach VAT importera, odpowiednio, wykonania prawa do odliczenia w ramach konkretnego importu;
- deklarowana wartość transakcyjna w ramach konkretnego importu stanowiącego przedmiot oceny, która jest znacznie wyższa w porównaniu ze standardową wartością w przywozie tego produktu określoną przez Komisję dla celów stosowania ceł importowych w sektorze warzyw, a równocześnie ten sam produkt został sprzedany ze stratą w Unii Europejskiej;
- okoliczność, że importer nie przedstawił umowy handlowej w odniesieniu do konkretnego importu, wymaganej przez organy celne, lub dokumentu odnoszącego się do innego rodzaju związku prawnego między kontrahentami?

Na wypadek gdyby wskazane okoliczności były istotne, czy umożliwiają one określenie przedsiębiorców będących importerem i eksporterem, odpowiednio, importerem i kupującym na pierwszym poziomie handlowym w Unii Europejskiej, jako „prawnie uznanych wspólników w działalności gospodarczej”, odpowiednio, podmioty powiązane w rozumieniu art. 127 ust. 1 lit. b) i art. 142 ust. 4 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽³⁾ z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny?

Jeśli wskazane okoliczności są istotne, lecz nie są wystarczające do stwierdzenia, że przedsiębiorcy są podmiotami powiązanymi, to czy dla celów kontroli, o której mowa w art. 75 ust. 6 rozporządzenia delegowanego 2017/891, powstaje obowiązek dokonania oceny, czy relacje między przedsiębiorcami nie wywarły wpływu przy określeniu wyższej ceny produktu w ramach konkretnego importu, aby zapobiec uchyleniu się od zapłaty cła i utracie dochodów podatkowych w budżecie Unii Europejskiej, mając na względzie również dalszą sprzedaż ze stratą na pierwszym poziomie handlowym w Unii Europejskiej?

2. Czy z art. 47 akapit pierwszy i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretowanych w związku z określonym w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 952/2013 prawem do wniesienia skargi przez importera oraz obowiązkiem uzasadnienia przez organy celne decyzji określonej w art. 29 w związku z art. 22 ust. 7 wspomnianego kodeksu, a także okoliczności w sprawie – mając na względzie, że w postępowaniu dotyczącym zaskarżenia w trybie sądowym wydanej decyzji sąd pierwszej instancji z urzędu ma obowiązek zbadać zgodność z prawem tej decyzji i, na niewskazanych w skardze podstawach, gromadzić nowe dowody i z urzędu wyznaczyć biegłego – wynika, że:
- spełnienie przesłanki określonej w art. 70 ust. 3 lit. d) rozporządzenia 952/2013, zgodnie z którą „kupujący i sprzedający nie są ze sobą powiązani lub powiązanie między nimi nie miało wpływu na cenę”, może być ustalone po raz pierwszy w postępowaniu przed sądem, czy też organ celny ma obowiązek dokonać stwierdzenia w tej kwestii jeszcze w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji?
 - Gdy importer miał procesową możliwość, lecz nie oświadczył wyraźnie, że określi wartość importowanych produktów zgodnie z metodą dedukcyjną wskazaną w art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia 952/2013, to ze względu na konkretnie wskazany prekluzyjny termin tego określenia dojdzie do naruszenia art. 75 ust. 5 i 6 rozporządzenia delegowanego 2017/891, gdy wartość ta zostanie określona po raz pierwszy w postępowaniu dotyczącym zaskarżenia tej decyzji przed sądem, biorąc również pod uwagę zarzuty importera, zgodnie z którymi cena sprzedaży produktu w Unii Europejskiej jest bliska deklarowanej wartości transakcyjnej?
3. Czy z art. 75 ust. 5 akapit czwarty rozporządzenia delegowanego 2017/891 – zgodnie z którym „importer udostępnia [...] wszystkie dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii”, w kontekście wykładni dokonanej w pkt 1 sentencji wyroku Trybunału z dnia 11 marca 2020 r., BV, C-160/18, EU:C:2020:190, w związku z wykazaniem deklarowanej wartości transakcyjnej, o której mowa w art. 70 ust. 1 unijnego kodeksu celnego – w okolicznościach niniejszej sprawy wynika, że przepis ten:
- zobowiązuje organy celne, odpowiednio w wypadku zaskarżenia sąd, do uwzględnienia okoliczności, że produkt importowy – warzywa – został sprzedany ze stratą w Unii Europejskiej, jako poważnej wskazówki, że wskazana cena importowa została sztucznie zawyżona, w tym przy uwzględnieniu oceny powiązania tych podmiotów, które miało wywrzeć wpływ na deklarowaną wartość transakcyjną, w tym w celu zapobieżenia uchylaniu się od zapłaty cła i utracie dochodów podatkowych?
 - Zobowiązuje importera do przedstawienia umowy lub innego równoważnego dokumentu wykazującego podlegającą zapłacie cenę produktu przy jego sprzedaży w celu wywozu na obszar celny Unii, czy też wystarcza wykazanie dokonanej zapłaty deklarowanej wartości produktu przy imporcie? Lub
 - zobowiązuje importera do przedstawienia wyłącznie dokumentów wyraźnie wskazanych w art. 75 ust. 5 akapit czwarty rozporządzenia delegowanego 2017/891, jako dowodów dotyczących deklarowanej wartości transakcyjnej przy imporcie warzyw, i z tego względu okoliczności związane ze sprzedażą tego samego produktu ze stratą w Unii Europejskiej nie są istotne dla oceny, o której mowa w art. 75 ust. 6 tego rozporządzenia, związanej z nieuznaniem wartości transakcyjnej i określeniem cła importowego?
4. Czy z art. 75 ust. 5 i 6 rozporządzenia delegowanego 2017/891 i z wykładni dokonanej w wyroku z dnia 16 czerwca 2016 r., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, w okolicznościach w postępowaniu głównym, wynika, że wartość celna przy imporcie warzyw z państw trzecich nie może być określona według deklarowanej wartości transakcyjnej, gdy:
- deklarowana wartość transakcyjna produktu jest znacznie wyższa w porównaniu ze standardową wartością w przywozie tego produktu, określaną przez Komisję dla celów stosowania ceł importowych w sektorze warzyw;

- organ celny nie kwestionuje ani w żaden inny sposób nie podaje w wątpliwość autentyczności faktur i dokumentów dotyczących zapłaty ceny produktu, przedstawionych jako dowody faktycznej zapłaty ceny w ramach importu;
- importer, w odpowiedzi na wezwanie organu celnego, nie przedstawił: umowy lub innego równoważnego dokumentu wykazującego podlegającą zapłacie cenę produktu przy jego sprzedaży w celu wywozu na obszar celny Unii, w tym dodatkowych dowodów na ustalenie okoliczności gospodarczych związanych z produktem uzasadniających wyższą wartość przy jego zakupie od eksportera – wykazujących status bioproduktu lub jakość ekstra konkretnej partii warzyw?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 (Dz.U. 2017, L 138, s. 4).

⁽³⁾ Dz.U. 2015, L 343, s. 558.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie
T-43/20, AV i AW/Parlament, wniesione w dniu 9 grudnia 2021 r. przez AV, AW**

(Sprawa C-773/21 P)

(2022/C 138/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AV, AW (przedstawiciel: J. Martins, avocat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z żądaniami skarżących w pierwszej instancji, w tym obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania, lub ewentualnie
- Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

- Naruszenie prawa do obrony i obowiązku uzasadnienia;
- Błędna ocena faktów i przeinaczenie dowodów, co doprowadziło do naruszenia prawa przez Sąd przy ocenie stanu faktycznego;
- Naruszenie prawa przy w interpretacji mających zastosowanie przepisów prawa.